

mende betyder Omlægningen ganske vist ikke nogen Forøgelse af Arbejdet, men dette er — efter de siden Retsplejelovens Ikrafttræden indvundne Erfaringer — allerede under de nu bestaaende Forhold saa stort, at man maa anse det for paakrævet at forøge Antallet af denne Rets Dommere fra 17 til 18. Omordningen vil dog betyde en Formindskelse af det samlede Antal Landsdommere med een, og det vil desuden ved en saadan Forøgelse af Antallet af Østre Landsrets Medlemmer opnaas, at man antagelig fremtidig vil kunne undgaa for denne Rets Vedkommende at benytte Hjemmelen i Retsplejelovens § 1043, jfr. Lov Nr. 169 af 1. Maj 1923 § 13, til at konstituere overtallige Dommere i Retten.

I Forbindelse med Omlægningen af Landretskredsens Landomraade vil der muligvis kunne blive Spørgsmaal om Ændringer i Organisationen af Anklagemyndigheden; men Justitsministeriet mener ikke at kunne tage Stilling hertil, før nærmere Erfaringer i saa Henseende er indhøstede.

Til § 2.

(Retsplejelovens § 6).

Forslaget gaar ud paa at aabne Adgang for Præsidenterne i Landsretterne til under visse nærmere angivne Omstændigheder at kalde en af de i Landretskredsen ansatte Underretsdommere til at deltage i den enkelte Sags Behandling i Stedet for den ene af Rettens Dommere. Bestemmelsen, der kun skal komme til Anvendelse paa Straffesager i I. Instans og i Almindelighed kun, naar disse Sager behandles udenfor Landsrettens Sæde, var — i en dog lidt afvigende Affattelse — foreslaaet i Straffeprocesudvalgets Betænkning, i hvilken det forudsættes — hvad Justitsministeriet ogsaa kan tiltræde — at den tilkaldte Underretsdommer i Reglen vil være den, som har ledet Forundersøgelsen, og som derfor vil have særlige Betingelser for at deltage i Domsforhandlingen og Sagens Paadømmelse.

Til §§ 3—5, 10, 13, 69 og 70.

(Retsplejelovens §§ 10, 12, 17, 102 og 109 samt Tavlerne over Rets- og Politikredsene).

I det i Rigsdagssamlingen 1921—22 forelagte Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 m. v. (se Rigsdagstidende 1921—22, Tillæg A. Sp. 4751 fig.) foresloges det, jfr. §§ 1—7, at optage Bestemmelserne i midlertidig Lov Nr. 256 af 28.

Juni 1920 om Domstolenes og Politimyndighedernes Ordning m. m. i de sønderjyske Landsdele som Bestanddele af selve Retsplejeloven.

Efter Forslag af vedkommende Folketingsudvalg (se Rigsdagstidende 1921—22, Tillæg B. Sp. 1975 fig.) blev Lovforslaget omformet, saaledes at det kom til at fremtræde som et Forslag til Ændring i den fornævnte midlertidige Lov af 28. Juni 1920, i hvilken Skikkelse det blev stadfæstet som Lov Nr. 239 under 12. Juni 1922. Grunden til denne Omformning var, at man endnu ikke mente, at Tiden var inde til en endelig Ordning af Retsorganisationen, idet der dels indenfor Folketingsudvalget var rejst Spørgsmaal om Muligheden af, naar en vis Overgangstid var forløbet, at nedlægge Søndre Landsret, og dels herskede Enighed blandt Udvalgets Medlemmer om, at det i alt Fald kan være tvivlsomt, om Begrænsningen af Søndre Landsrets Omraade til de 4 sønderjyske Amter har Betingelser for at blive andet end midlertidig.

Justitsministeriet vil under ingen Omstændigheder kunne gaa med til en Nedlæggelse af Søndre Landsret, i hvilken Henseende man ogsaa skal henvise til, at de af Overgangstiden betingede Særegenheder ved Retsforholdene i dette Landomraade — særlig indenfor Privatretten — i en lang Aarrække vil vedblive at have stor Betydning. Og da man med den ovenfor omtalte Henlæggelse af visse Dele af Vestre Landretskreds til Søndre Landretskreds mener at have foreslaaet en Ordning, som er egnet til at blive endelig, maa man anse det for rettest, at den egentlige formelle Sammensmeltning mellem de for de sønderjyske Landsdele og de for det øvrige Land gældende Regler om Retsorganisationen samtidig finder Sted.

De i Lovforslagets §§ 3, 5, 10, 69 og 70 indeholdte Bestemmelser svarer ganske til de allerede ifølge Lov Nr. 256 af 28. Juni 1920, jfr. Lov Nr. 239 af 12. Juni 1922, gældende Bestemmelser om Domstolenes og Politimyndighedernes Ordning, blot med de Ændringer, der følger af, at nogle af disse nu er uden praktisk Betydning.

Til § 6.

(Retsplejelovens § 78).

Forslaget gaar ud paa, at de to af Landsrettens Formand valgte Medlemmer af Aarsliste-Udvalget udgaar, da Udvalget i dets nuværende Skikkelse synes at være et altfor kompliceret Apparat.